cū quidā senex scrib vacasset diuſi
bi. Frā est ad eū vox ut eruet ad
p̄dicandū. At ille dnē auferā me
ſpm̄ clacoib. ne clatg ſup fres meos
tadū ab oīb bonis tuis et vox ad
eū. Pone manū tuas ad aures tu
as. & apphende qd' repis. et dōalca
ſub pedib tuis. Et fecit ſic et lucit
quasi puluū ethypē et cōculcauit
eum. Et frā est vox ad eū. Vade
ſecure et frūs est marij et fructuo
ſus p̄dicator. Ergo qua ſpē ela
cionis ī aure residet tāq̄ in alto.
rē p aures erectionē clacō ītelli
gitur. Et nōdū q̄ pauperib vrē
dū est ſocietate diuitū et magnor
ī bonū. Debēt eū et hoc ēe grati
cōſiderātes q̄ fecit eis deus. Iuxt qd
dicit ī psalmo. qb sicut dūs deus nr̄
ē. Et p ſuſcitās a tra ī opem et de
ſtrore eleuat pauperem. Et collocat
eū cū principib. Et ſ'le hēt Regū
q̄. ī cātico ānē. Frē debēt et h. mo
neri ad amorē religiosis. qr eis
cōtulit qd' mūdi dare nō potuit
ſicut et paulū grā xpi eleuauit.
Iuxt qd dicebat Corīth. xv. Ego ſu
mūs apl'or. et p. Grā dei ſū id
qd' ſū. Frē debēt et h. eleuari ī ſpē
future ſocietatis. Ji eni in statu
grē ascendūt ad ſocie. maiorū. q̄
tomagis ī statu glē. vbi oīno nul
la erit p̄sonarū acceptio. Vn Joh
p. oīb mdifferēt logis dicit. Qd
vidimus & audiuimus ānūciamus
vob. ut ſocietatē habeatis nobcū
et ſocietas vrā sit cū pre et filio eius
ihū xpo. Sed pchdolor miser q̄d
qui tali ſocietate vti deberet ad lo
nū. ad tra p̄dicta abuerūt ī ſuperbia.
Cū eni fuerūt filij pauperū et igno
bilū et quōdam ī egestate & fame
steriles ſqualētes calamitate et
miseria. ppter cōdicōib oblit in
religione ſuperbe ſe habētes. ad ī
tūſeros equipari voluerūt illis cū
quorū cambis fortassis ī ſeculo
pōm nō possent. ī victu & vestitu
et ī recreacōib et medicinalibus
& plg pro eis oportet laborare in
ſeruicijs l' officijs et hymnis multis.
Ad extraneos vo audent attēptare
multa ſuperbe q̄ nec cogitare aude
bāt. et cum michil sit ſe aliq̄ esse p̄ ſtolide
ſumūt coā oculis maiestatis dīne.
Dei nr̄i grām ī vocacōe ad ſocietatē
talem ſibi frām ī ſuperbia tūſferē
tes q̄ tanto detestabilior est quāto
ſpecialiq odit dūs ſuperbā ī paupe
rē dīn ſinām saloīb precipue ī loco
hūilitatis et mē hūiles ppetratā
Ideo p̄ mādatū tatū ad destruēdū
et tollēte malū qd' orit ī paupe
rib venētib ad religionē vacā
ne habūdātie rerū ſubiūgit. bene
augustin mādatū ad destruendū
elacōis malū. qd' orit in eisdem
racione ſanctitatis ſublimiū p̄sona
rū quib positis ponit ī formatiū
ēta hoc qd' bonū est decēs qualiter
ēta hoc debēt ſe hrē dicēs. Sed ſu
ſum cor habeant et trena vana
nō querat. Qt ī affluentia rerū cor
eleuandū ſursum mlr̄is modis. Cap
Ad habūdātia. vicesimū ſexti.
rerū nō est apponēdū cor ſicut
fecerūt illi qui ex hijs reputant ſe
felices. Iuxt p̄b. Diuitie si affluāt Nō
nolite cor apponere. Cū eni cor appo
nit capitur hō m illis ſicut piſces
ī hamo. Hūt autē hec habenda ī
vsu et nō ī affectu. Et hoc est ſed m
apl'm vti mūdo tanq̄ nō vtēdo.
Hic facebat hester regina q̄ diuit
dno. Nosti q̄ nūq̄ letata ſū a cal
la ..ll tua. ex quo tūſlata ſū huc
ſcilicet ad regnū vſq ī p̄ntē die.
nisi ī te deus abrahā. deus fortis ſup
omēs. Iuxt q̄ exemplo ī hymnis
habūdātia cor ſuū habendū ē.
Aduertendū est eni vn mittat q̄
a deo. Spē eni est qui pluit bnfīa
larga ſup omēs. Et ideo regnan
dū est ei iuxta illud. In oīb gras
agite. Cogitandū est etiā q̄ta
est habūdātia illorū bonorum
quibz illic fruem̄ hr̄ qd' dicat Jōh.
ij. Cū tante sint nuce inde cadētes
ſup tram et illuc ſuſpirandū. Sic
facebat bndq dicēs. O diuitias ce
lestis patrie totū qtinēs qd' delcat.
Recogitandū est iterū q̄ pūs pa
trem habemus in celis a quo est oē
datū qui nobis licet ex culpa p ſcp
tis ita habūdanter ī cirilio mittens
nō ſolum panē cotidianū petitū ſz
tot et tātā. Et ideo debemus vēcūdi
ri de malicia ī eū qmissa cū p̄digo
filio. Fōndq. qua fronte audeo ex
tollere oculos meos ad tū pūs pa
trem tā malq filius. Frē q̄siderādū
est q̄ ista dant nobis ad vtendū
non ad fruēdū. Et ideo debemus ea
dirigere ad dei gl'iam. Corinth. x.
Sive māducatis. ſiū bibitis. ſiū aliud
q̄ facitis oīa ad dei gl'iam facite.
Frē insup attendendū est q̄ cū bū
fica obligent gūtū relīquim̄ ob
ligati illi a quo tot & tātā ī capiū
tessant. Et ideo debemus esse ſolli
cit de retribuēdo cū p̄b. dicēte. Qd
retbuā dno pro omnib q̄ retribuit
mi. Pensandū est quoq q̄ ista q̄
mittit nobis ſunt q̄ iocalia q̄dā
p̄uocātia nos ad amorē ſuū. Et
ve illis qui amorē quē debent mit
tere ad deū retinēt ī illis. Aug. Ve
illis q̄ mūdos tuos diligūt pro te.
Hoc est igit ī rex habūdātia ſur
ſū hrē cor cū ſurſū gracie ferūt
cū ſurſū ſuſpiratur. cū de magnū
dine pietatis patris celestis ſup
nos recogitatur. cū vsq omn illic di
git. cū ſurſū bnfīōr nos obliga
tos recognoſcimus. cū ex h. ad illū
amorē excitam̄. Et ſic ad locū vn
ereūt fluīa habūdancie p alis,
reūtūt ſedm varios modos ut d.
ecclesiastes p. Et hoc est qd' dicit
ſz ſurſū cor habeant ſcilicet in ne
cessarijs que ūcenerunt. Crete
na dicit vana et ſpecialit gl'a hmana
et ārē hec non ſūt ārenda Capitulū
Vicesimum Septimum.

Quid modū nōndū q̄ omnia
trena dicūt vana. Ecclestes
primo. Vidi cūcta q̄ fiūt ſub ſole et
ecce vnūſa vanitas. Nō dicit ſup
ſolem ſz ſub ſole. Hec autē ſūt trena.
ſūt q̄ omnia talia vana. et bn dicūt
vana. Hūt eni fragilia et deficētia
ūnitēti et facūt ipm corrūere. ppter
qd' egiptus id est mūdq cōparatur
baculo arūdineo. Ysaie. xxxvi. Et
ideo vana quia vanū est vnomō
qd' nō qfert fulcimētū ūnitēti. Item
nō impleūt qiam. Sopho. i. Aiaz
ſua nō ſatiabūt et ventres eor
nō implebūt. ppter qd' diuites q̄
hūt oia longa dicūt dimitti ianes. trena.
Et ideo vana quia vanū est. aliomō
q̄ nō qfert pleitudinē gtinē
ti quia labor ī terrenis nō addu
cit fructū. Ecclastes p. Qt habet
amplq hō nisi tīn vanitatē de
vnūſo labore ſuo. qui laborat ſb
ſole id est ī trenis. Et ideo vana
quia vanū est. aliomō q̄ non af
fert fructū laborāti iuxta qd' di
cit mali. Malachi in. vang est qui
fuit deo quasi nō habens emolu
mentū ſui ſeruicij laboriosi. Item
qd' cito transit vanū reputatur.
ppter qd' homo dicit ſimilis frūs
vanitati. in p̄b. ſic et iste. Sap. v.
Transierūt oīa tanq̄ umbra
et tanq̄ nūcij p̄currentes q̄ cito
trāſit et tanq̄ nauis q̄ transit fluc
tuantē aquā et hec cito. Aut a
uis q̄ tūſudolat ī aere et hec cito.
aut tanq̄ ſagitta emiſſa et hec
cito. Frē qd' p̄tendit aliq̄ cū nō
respondēt. eristica dicit vanū.
Secūdū quē modū ydola fregit
in ſcptura vocāt vanitates. Vn
regū. xvij dicit puocātes dīm
deum iſrl' ī vanitatib ſuis. Ilia
eni dicūt trena. Vident eni hrē
multa bona q̄ nō ūgenūt ī eis
realit. Et ideo vocāt vanitates
et etiā medaciū. Vn ī psalmo.
Vt q̄ diligitis vānitatē. et q̄ritis